

forligspartierne er mere optaget af formuleringen af vores beslutningsforslag end af at drage konsekvenserne af den måde, man kvajede sig på, for det var jo det, der foregik.

Til hr. Jens Hald Madsen: Det her er ikke synd for Fremskridtspartiet. Det er synd for de skatteborgere, som har betalt 400 mio. kr. til det lotteri, der blev afviklet som efter albanske tilstande. Det er synd for de mennesker, som lavede en ansøgning og afleverede den i forventning om at få en fair behandling. Og det er synd for de mennesker f.eks. i København, f.eks. i Odense, f.eks. i Aalborg, som stod med nogle projekter, som måske var langt mere værdigt trængende end de århusianere, som på grund af dygtige teknikere på Århus Rådhus løb med pengene. Det er dem, det er synd for.

Det er ikke synd for Fremskridtspartiet. Vi har ikke noget i klemme her. Vi har ikke været forligspartnere bag det. Vi har ikke et blakket image, som vi nu skal til at have rettet op ved at prøve at bortforklare os ud af det. Det har vi ikke. Vi har bragt det op i Folketinget, og det kan jeg forstå på hr. Jens Hald Madsen at han har det lidt skidt med. Det forstår jeg godt, for afviklingen af sagen er så skandaløs, at man burde skamme sig.

(Kort bemærkning).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil denne gang tillade mig at komme med nogle saglige bemærkninger og korrektioner til det, hr. Kim Behnke har sagt.

For det første var Aalborg en af de byer, der fik mest. Dernæst vil jeg gerne sige, at vi ikke taler om 400 mio. kr., der sådan daler ned; vi taler om investeringsrammer. Den statslige udgift er i 1998 0 kr., og så vidt jeg husker, er den i 1999 mellem 1,6 og 2 mio. kr., stigende de følgende år til maks. 8-9 mio. kr. Sådan forholder det sig. Det er mere for at sætte det ind i rammen, for man har også nogle andre steder haft indtryk af, at det var 400 mio. kr. i direkte tilskud. Det er det ikke. Det er altså en investeringsramme, hvor vi betaler en del af renteydelser på de lån, der skal tages.

Så siger hr. Kim Behnke også: Jamen det er da klart, at når man har sådan en spand stående, så vil alle komme. Men fakta er jo faktisk, at i de tidligere år, hvor vi har brugt den samme måde til privat byfornyelse – som nu hedder

aftalt byfornyelse, hvor vi har afsat 800 mio. kr. – var det ikke muligt at komme af med pengene, fordi der måske ikke var et ønske.

Så har vi selvfølgelig forbedret det, det er jo klart, men det var meget svært at se, at presset ville blive så stort, fordi vi ændrede lidt på reglerne. Men det blev det altså. Det må vi jo erkende. Vi kan i og for sig så kun glæde os over, at folk gerne vil have nogle velholdte lejligheder og også selv er villige til at betale. De kommer jo selv til at betale størstedelen. Det skal vi huske.

Endelig er der spørgsmålet om advarsler. Det er da rigtigt, som hr. Villy Søvnald siger, at havde vi taget det hele til offentlig byfornyelse, havde vi ikke stået i den situation. Det kan jeg godt se. Men de andre ting kunne vi jo ikke aftale med SF. Vi lavede en aftale med Venstre og De Konservative, hvor aftalen om byfornyelse var et væsentligt element, hvor vi prøvede at gøre det nemmere administrerbart, og det er det blevet. Men det er klart, at når der er 400 mio. kr. til en ansøgningsmasse på omkring 5 mia. kr., så er der altså ikke mange, der kan få, uanset hvordan man gør det.

Det sidste, jeg i den forbindelse skal sige til hr. Villy Søvnald, er, at det er rigtigt, at vi får brevet den 19. december, men hvis vi skulle have stoppet det, skulle vi have lavet en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Den 19. december var vi på vej hjem på juleferie, og vi startede herinde igen den 13. januar. Derfor gjorde vi, hvad vi kunne, nemlig at tjekke, om systemerne fungerede. Det gjorde de, men resultatet var ikke af en sådan art, at vi vil gentage det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.